

ת"פ 55703/06/17 - מדינת ישראל נגד עלאא קיסיה (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו, חמזה קיסיה (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

05 יולי 2017

ת"פ 55703-06-17 מדינת ישראל נ' קיסיה(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן

נגד

הנאשמים

1. עלאא קיסיה (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אריאתה מסלם

2. חמזה קיסיה (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד יונס אלגרינאוי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הוגש וסומן במ/1 וייסרק על ידי המזכירות ככתב טענות.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ז, 05/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשמים הנני מרשיע כל אחד מהם בכניסה לישראל שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב 1952;

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ז, 05/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הורשעו ע"פ הודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. ע"פ המתואר שהו הנאשמים ביום 22.6.2017 בסמוך לצומת גורל מבלי שיש להם היתר כניסה או שהייה כדין.

במעשיהם האמורים לעיל פגעו הנאשמים בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתם של הנאשמים לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחון של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ראה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

בעניין אלהרוש הכיר ביהמ"ש בכך שמצב בטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, ת"פ 3939-12-15, ת"פ 65591-11-15 וכן עפ"ג 62917-10-15, עפ"ג 46537-10-15, עפ"ג 63731-10-15, עפ"ג 62917-10-15, כן עפ"ג 57021-10-15 פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גז"ד אליהם הפנה ביהמ"ש וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי ביהמ"ש לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאיזור לאיזור. בענייננו, וכידוע שיפוטית, ישנו את האיזור המכונה "גימבה" ואת פתחת רמאדין, בהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באיזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר, כי זו נמצאת במדרג הנמוך. מדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשמים שהו בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקשו לצאת חזרה לביתם.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים מן הראוי שינוע בין מאסר בפועל בן מספר ימים ועד 6 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשמים ולקולא תילקח בחשבון הודאתם שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשמים צעירים, שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושבי השטחים אשר מעצרים ומאסרים קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח העדרה של מעטפת תומכת.

ככל שהדבר נוגע לנאשם 1 הרי שזהו מעמדו המשפטי הראשון ועל כן סבורני כי מן הראוי כי תקופת מעצרו תהא תקופת מאסרו. ככל שהדבר נוגע לנאשם 2 לחובתו הרשעה אחת מלפני 4 שנים בגין הפרת הכרזת שטח סגור.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 14 ימי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 22.6.17

ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

תשומת לב שב"ס כי לאחר ניכוי ימי מעצרו, הנאשם סיים לרצות את מאסרו ויש להורות על שחרורו לאחר הדיון בהתאם לנהלים בכגון דא.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 16 ימי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 22.6.2017.

ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה על פי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ז, 05/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט